

การวิเคราะห์นโยบายด้านยุทธศาสตร์ “ยุคสมัยใหม่” ของประธานาธิบดีสีจิ้นผิง

Policy Analysis on the Xi Jinping's New Era and China's Strategy

เจี้ยน กวอ¹* และนรชาติ วัง¹

Guo Jian and Weimin Wang

Received Aug 16, 2018

Revised Sep 26, 2018

Accepted Oct 1, 2018

บทคัดย่อ

ในการประชุมสมัชชาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 19 ประธานาธิบดีสีจิ้นผิง ได้กำหนดภาพอนาคตด้านยุทธศาสตร์ใหม่ of จีน คือ “สองร้อยปีในสองช่วงเวลา” กับการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของประชาชาติจีน แต่ความขัดแย้งที่สำคัญของสังคมจีนในปัจจุบัน คือ ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน กับการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลและไม่เต็มที่ การวางแผนยุทธศาสตร์ในยุคสมัยใหม่ of จีน ในด้านการเมือง ยืนหยัดต่อต้านการคอร์รัปชัน และการนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่เป็นอำนาจนิยมแบบใหม่ ในด้านเศรษฐกิจต้องปรับตัวให้เข้ากับบรรทัดฐานใหม่ ผ่านการปฏิรูปโครงสร้างด้านอุปทานเพื่อให้เศรษฐกิจจีนบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศปฏิบัติตามแผน “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” และ “ประชาคมร่วมชะตากรรมเดียวกันแห่งมนุษยชาติ”

คำสำคัญ: ยุคสมัยใหม่ of สีจิ้นผิง / ภาพอนาคตทางยุทธศาสตร์ / ความขัดแย้งที่สำคัญ of สังคมจีน / หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง

¹ School of Sinology, Mae Fah Luang University, Chiang Rai, Thailand

* Corresponding author E-mail: jian.guo@mfu.ac.th

Abstract

President Xi Jinping mapped out China's new strategic vision at the 19th National Congress of the Communist Party of China: "Two Centenary Goals" and to achieve the great rejuvenation of the Chinese nation. However there is still the significant contradiction in Chinese society between unbalanced and inadequate development and the people's need for a well-being life. China's new era is carrying on the strategic layout. Political aspect: Adhere to anti-corruption and led by the Communist Party of China with new authoritarianism. Economic aspect: adapting to the new normal through the supply chain reform for economic supremacy. International aspect: implementation of the "One Belt One Road" and "Community with Shared Future for Mankind"

Keywords: Xi Jinping's New Era / Strategic Vision / Significant Social Contradiction / One Belt One Road

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รายงานการประชุมสมัชชาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 เป็นเอกสารหลักชี้้นำในการกำหนดนโยบายทางการเมืองสูงสุดของรัฐบาลจีน ดังนั้นบทความวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาวิเคราะห์แนวคิดยุคสมัยใหม่ของประธานาธิบดีสีจิ้นผิง เพื่อสืบค้นให้เห็นถึงแนวโน้มการพัฒนายุทธศาสตร์ในยุคสมัยใหม่ของจีน ความขัดแย้งที่สำคัญที่มีในสังคมจีนปัจจุบัน และเป้าหมายหลักของการวางแผนด้านยุทธศาสตร์ของจีน ช่วงหลายปีมานี้ประเทศไทยและประเทศจีนมีความร่วมมือด้านการค้าเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งไทยยังเป็นประเทศสำคัญตามเส้นทาง "หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง" ของจีน เพราะไทยเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างประเทศในอาเซียนกับจีน ซึ่งไทยได้เข้าร่วมโครงการสร้างสรรค์ "หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง" อย่างกระตือรือร้นถ้าหากโครงการ "ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษตะวันออก" ของไทย สามารถเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ "หนึ่งแถบหนึ่ง

เส้นทาง” ของจีนอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้ไทยและจีนพัฒนาความสัมพันธ์เป็นพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ร่วมกัน

บทนำ

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ของสาธารณรัฐประชาชนจีน จัดขึ้นในเดือนตุลาคม ค.ศ.2017 นั้นเป็นที่จับตามองเป็นอย่างยิ่งของประเทศต่างๆ ทั่วโลก นานาประเทศต่างพากันกล่าวถึงแนวคิด “สังคมนิยมแบบจีน” ของประธานาธิบดีสีจิ้นผิงในยุคสมัยใหม่เป็นวงกว้าง ผู้เขียนจะศึกษาวิเคราะห์รายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 และที่สำคัญคือแนวโน้มการพัฒนายุทธศาสตร์ในยุคสมัยใหม่ของประเทศจีน ความขัดแย้งที่สำคัญที่มีอยู่ในสังคมนิยมปัจจุบัน และนำการวางแผนด้านยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ด้านนี้ มาศึกษาค้นคว้าตรรกะการพัฒนาของจีนยุคสมัยใหม่ รวมทั้งทฤษฎีและแผนการพัฒนาทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการทูตระหว่างประเทศในยุคสมัยใหม่ของจีน เพื่อป้องกันถึงผลประโยชน์ที่จีนยุคสมัยใหม่จะนำมาให้แก่ประชาคมโลก

ตั้งแต่ปี ค.ศ.2012 ที่มีการจัดการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 18 เป็นต้นมา ประเทศต่างๆ ทั่วโลกมีความสนใจสีจิ้นผิง ผู้นำรุ่นใหม่ของจีนมากยิ่งขึ้น การศึกษาเกี่ยวกับสีจิ้นผิงจึงกลายเป็นจุดที่ได้รับความสนใจของนักวิชาการ นักสังเกตการณ์ และนักวิจัยของจีนเริ่มให้ความสำคัญในการสาธกคำพูด และความคิดที่เป็นรูปธรรมของสีจิ้นผิง หนังสือสองเล่มที่เกี่ยวกับสีจิ้นผิงกลายเป็นหนังสือยอดฮิต คือ “สีจิ้นผิงพูดคุยเรื่องการเมือง การปกครองประเทศ (บรรพ 1)” (Xi, 2014) กับหนังสือ “สีจิ้นผิงพูดคุยเรื่องการเมือง การปกครอง (บรรพ 2)” (Xi, 2017) ซึ่งเป็นการรวบรวมการกล่าวปาฐกถา การให้สัมภาษณ์ การให้คำชี้แนะ และหนังสือจดหมายของสีจิ้นผิง ตั้งแต่ระหว่างวันที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ.2012 จนถึง วันที่ 29 กันยายน ค.ศ. 2017 หนังสือสองเล่มนี้ได้ให้ข้อมูลข่าวสารด้านการทำงาน และการใช้ชีวิตเป็นอย่างมากของสีจิ้นผิง นักวิชาการจีนอีกส่วนหนึ่งมีความสนใจความคิดของสีจิ้นผิงที่เกี่ยวกับ

งานสร้างสรรค์พรรคคอมมิวนิสต์จีน (Yue, 2015) การปกครองโดยอาศัยระบบกฎหมาย (Zhang, 2016) การศึกษาด้านการเมือง (Gu, 2014) ลัทธิมาร์กซ์และสังคมนิยมที่มีเอกลักษณ์พิเศษแบบจีน (Wang, 2015) เป็นต้น

นักสังเกตการณ์และนักวิจัยต่างชาติ มีความสนใจเกี่ยวกับสีจิ้นผิงที่มีลักษณะจำเพาะว่าเป็นนักปฏิวัติการเมืองแบบเหมาเจ๋อตง หรือเป็นนักปฏิรูปเศรษฐกิจแบบเติ้งเสี่ยวผิง หรือไม่อย่างไร Kerry Brown ได้เขียนหนังสือเรื่อง “CEO ของจีน: การผกผันขึ้นของสีจิ้นผิง” (Brown, 2016) ซึ่งได้มีการอธิบายถึงภาพอนาคตของสีจิ้นผิง เจตนาารมณ์ที่แน่วแน่ รวมทั้งการวางแผนออกแบบสำหรับจีนและโลกในอนาคตข้างหน้า

การวิจัยดังกล่าวที่สำคัญ คือ ศึกษาลักษณะความเป็นผู้นำ และความคิดส่วนบุคคลของสีจิ้นผิง แต่ไม่ได้ศึกษาถึงความคิดยุคสมัยใหม่ของสีจิ้นผิง ขณะเดียวกันการวิจัยดังกล่าวยังไม่ค่อยเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของจีน และศึกษาความคิดยุคสมัยใหม่ของสีจิ้นผิงจากประวัติศาสตร์การพัฒนาของจีน เพราะฉะนั้นบทวิจัยเรื่องนี้จึงเป็นการ ศึกษาแนวคิดยุคสมัยใหม่ของสีจิ้นผิง เพื่อทำความเข้าใจกับนโยบายด้านยุทธศาสตร์ของจีนจากรายงานการประชุมสมัชชา ชักสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 19

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. การศึกษารายงานการประชุมสมัชชาชักสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 เพื่อทำความเข้าใจกับภาพอนาคตทางยุทธศาสตร์ของจีนภายใต้ภูมิหลังยุคสมัยใหม่
2. เพื่อทำความเข้าใจกับความขัดแย้งที่สำคัญที่มีอยู่ของสังคมจีนภายใต้ภูมิหลังยุคสมัยใหม่
3. เพื่อทำความเข้าใจกับแผนยุทธศาสตร์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และนโยบายการต่างประเทศของจีนภายใต้ภูมิหลังยุคสมัยใหม่

วิธีการวิจัย

บทความวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเอกสาร โดยวิเคราะห์รายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ในประเด็นเกี่ยวกับภาพอนาคตของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ความขัดแย้งที่สำคัญที่มีอยู่ของสังคมจีน รวมทั้งการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และนโยบายการต่างประเทศภายใต้การชี้นำของความคิดยุคสมัยใหม่ของสีจิ้นผิง

ผลการศึกษา

จากการศึกษาวิเคราะห์รายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ทำให้เห็นภาพอนาคตของยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้ภูมิหลังยุคสมัยใหม่ของจีน นั่นก็คือ “สองร้อยปี ในสองช่วงเวลา” กับแผนการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของจีน หากภาพอนาคตทางยุทธศาสตร์นี้สามารถกลายเป็นจริงได้ จีนจะกลายเป็นประเทศที่เข้มแข็งเกรียงไกร และทันสมัยอันดับหนึ่งของโลกในปี ค.ศ.2050 แต่สังคมจีนในปัจจุบันนี้ ยังมีความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของประชาชน กับการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลและไม่เต็มที่ ต่อหน้าความขัดแย้งทางสังคมที่สำคัญนี้ ความคิดยุคสมัยใหม่ของสีจิ้นผิงนำเสนอว่า ต้องระดมกำลังทางสังคมในการช่วยเหลือชาวนาที่ยากจน ต้องขจัดช่วงความต่างระหว่างความร่ำรวยกับความยากจน เพื่อให้เศรษฐกิจของจีนสามารถพัฒนาอย่างต่อเนื่องยาวนาน อีกทั้งวางแผนและดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจแบบขนานใหญ่ โดยเน้นการสร้างระบบพลังงานที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสูง และต้องปรับปรุงสภาพแวดล้อมนิเวศวิทยาให้ดีขึ้นในทุกด้านภายในเวลา 20 ปี ส่วนการกำหนดยุทธศาสตร์ในอนาคตของจีนนั้น ในด้านการเมืองจีนจะยืนหยัดต่อต้านคอร์รัปชัน ในขณะที่เดียวกันก็ยืนหยัดการนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในทุกด้านที่เป็นอำนาจนิยมแบบใหม่ ในด้านเศรษฐกิจให้การผลิตทางอุตสาหกรรมปรับตัวเข้ากับบรรทัดฐานใหม่และผ่านการปฏิรูป ด้านอุปทานจะทำให้เศรษฐกิจจีนพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ส่วนในด้านนโยบายต่างประเทศ จีนจะ

ดำเนินการตามแผนการ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” กับทฤษฎีสี่สร้างสรรค์ “ประชาคมร่วมชะตากรรมเดียวกันแห่งมนุษยชาติ” ในการวิเคราะห์ผลครั้งนี้ สามารถจำแนกออกเป็น 3 ด้านที่สำคัญ ดังนี้

ด้านที่ 1 แนวโน้มด้านยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของประเทศจีน: เป้าหมาย 200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา กับการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของประชาชาติจีน

หลังการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 18 เป็นต้นมา ประเทศจีนภายใต้การนำของสีจิ้นผิงได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ดังคำพูดที่ว่า “เหมาเจ๋อตงได้ทำให้คนจีนยืนขึ้นมาในสังคมจีน ส่วนเติ้งเสี่ยวผิงทำให้คนจีนร่ำรวย และสีจิ้นผิงทำให้คนจีนเข้มแข็งขึ้นมา” คำพูดเหล่านี้ถูกสื่อต่างประเทศเอาไปเผยแพร่อย่างกระตือรือร้น การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ที่จัดขึ้นในระหว่างตุลาคม ค.ศ.2017 นั้น สำหรับประเทศจีนแล้วถือเป็นเหตุการณ์สำคัญแบบก้าวล้ำยุคสมัยทีเดียว ซึ่งจะมีผลกระทบอันยิ่งใหญ่ต่อนานาประเทศ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาสำหรับประเทศจีนที่เข้าสู่ยุคสมัยใหม่ และเป็นการปูทางแห่งการผงาดขึ้นเป็นประเทศมหาอำนาจ ผ่านการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมา 30 กว่าปี ประเทศจีนกำลังอยู่ในจุดเริ่มต้นของยุคสมัยใหม่ นั่นก็คือ “ทิศทางประวัติศาสตร์ยุคใหม่” ของการพัฒนาประเทศ กล่าวคือ จีนกำลังเข้าสู่การผงาดเข้าสู่ยุค 4.0 ซึ่งในการพัฒนาภายในประเทศนั้น จีนที่อยู่ใน “ยุคสมัยใหม่” จะกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคครั้งใหม่ของประเทศตน ดำเนินการปฏิรูปแบบเป็นเอกลักษณ์จีนอย่างต่อเนื่อง และในด้านสังคมสากลโลก จีนที่อยู่ในยุคสมัยใหม่จะระดมกำลังจัดเสนาอโครงการเพื่อสาธารณประโยชน์ รวมทั้งแผนการและทฤษฎีการบริหารจัดการกิจการสำหรับสากลโลก

1. ยุทธศาสตร์เดินสามก้าวกับเป้าหมาย 200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา

ในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 19 ได้ระบุไว้ว่าแนวโน้มด้านยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของประเทศจีน คือ เมื่อถึง ค.ศ.2020 จะ

สร้างพรรคสังคมนิยมให้เป็นสังคมที่มีศรีสุขในทุกด้าน และเมื่อถึงปี ค.ศ.2050 จะสร้างพรรคสังคมนิยมให้เป็นประเทศสังคมนิยมที่เข้มแข็ง มีคุณภาพสูง ทันสมัย มีความอุดมสมบูรณ์ มีประชาธิปไตย มีอารยธรรม มีความกลมกลืน และมีความสุขงาม (“Xi Jinping’s Report”, 2017) ซึ่งเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น จะตรงกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ 200 ปี ใน 2 ช่วงเวลาที่กำหนดในการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 18 กล่าวคือ ในปีที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนก่อตั้งขึ้นครบรอบ 100 ปี (ค.ศ.2021) จะสร้างพรรคสังคมนิยมที่มีศรีสุขทุกด้าน และเมื่อถึงเวลาที่สาธารณรัฐประชาชนจีนสถาปนาขึ้นครบรอบ 100 ปี (ปี ค.ศ.2049) จะสร้างพรรคสังคมนิยมที่เข้มแข็งเกรียงไกร และทันสมัย ซึ่งคือเป้าหมาย “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” แต่เดิมมาจากยุทธศาสตร์การเดินสามก้าวเพื่อความทันสมัยของสังคมนิยม ที่นำเสนอโดยเติ้งเสี่ยวผิง เมื่อทศวรรษที่ 80 ของศตวรรษที่ 20 ซึ่งมีความหมายว่า จากก้าวแรกจนถึงปลายทศวรรษ 80 ของศตวรรษที่ 20 จีนบรรลุเป้าหมาย มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) เมื่อเทียบกับ ค.ศ.1980 เพิ่มมากขึ้นหนึ่งเท่าตัว แก้ไขปัญหาปากท้องของประชาชนทั่วทั้งประเทศ ทำให้พวกเขามีข้าวกิน และมีเสื้อผ้าใส่ ก้าวที่สองคือ ถึงปลายศตวรรษที่ 20 ทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่าตัว ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนบรรลุถึงเป้าหมายมีศรีสุข ก้าวที่สามคือถึงช่วงกลางของศตวรรษที่ 21 ทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเฉลี่ยต่อคนบรรลุถึงเป้าหมายเป็นประเทศพัฒนาแล้วระดับกลาง ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนค่อนข้างร่ำรวย และทำให้สังคมนิยมกลายเป็นสังคมที่ทันสมัยในขั้นพื้นฐาน (He, 2017) หลังจากเติ้งเสี่ยวผิง นำเสนอยุทธศาสตร์การเดินสามก้าวของพรรคคอมมิวนิสต์จีนแล้ว ในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนทุกยุคทุกสมัยล้วนได้ทำให้อุทธศาสตร์การเดินสามก้าวของเติ้งเสี่ยวผิง สำเร็จเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งในการประชุมสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 18 จึงได้

ประกาศเป้าหมายดำเนินเป้าหมายยุทธศาสตร์ “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” อย่างเป็นทางการ

2. เป้าหมายระยะกลางของ “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” จีนจะบรรลุถึงสังคมนิยมที่ทันสมัยในขั้นพื้นฐาน

ในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 19 ประธานาธิบดีสีจิ้นผิง ได้ออกแบบเป้าหมายระยะกลาง อย่างมีลักษณะสร้างสรรค์บนพื้นฐานเป้าหมายยุทธศาสตร์ “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” กล่าวคือ เมื่อถึงปี ค.ศ.2035 ประเทศจีนจะบรรลุถึงสังคมนิยมที่ทันสมัยในขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป้าหมายข้อนี้ตรงกับเป้าหมายยุทธศาสตร์การเดินสามก้าวของเติ้งเสี่ยวผิง และในบริบททางการเมืองของจีนนั้น ทั้งนี้หมายความว่า เมื่อถึงปี ค.ศ.2035 ทั้งเศรษฐกิจและวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของจีน จะยกระดับมีมาตรฐานเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว รายรับ GDP เฉลี่ยต่อคนของชาวจีน จากมาตรฐานปัจจุบันที่มีอยู่ จะยกระดับเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 2.5-3 เท่า คิดเป็นเงิน 30,000 US\$ และถ้าหากเศรษฐกิจของจีนจะพัฒนาเติบโตแบบนี้ต่อไป นั่นก็หมายความว่า เศรษฐกิจจีนจะมีความหวังก้าวล้ำหน้าสหรัฐอเมริกาจนถึงปี ค.ศ. 2035 และจะกลายเป็นเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของโลก (Li, 2017) ในระบบบริบทของพรรคคอมมิวนิสต์จีนนั้น เป้าหมายยุทธศาสตร์ “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” มีคุณค่าสำคัญซึ่งถือเป็นคำมั่นสัญญาที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนที่ให้ไว้กับประชาชนจีนอย่างหนักแน่น และเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงหลักประกัน “ลักษณะความถูกต้อง” ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในการเข้ามาเป็นรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดิน ตามแผนการของการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 เป้าหมาย 100 ปี ในช่วงระยะเวลาแรกของ “สังคมที่มีมั่งคั่งในทุกด้าน” จะอยู่ใน ปี ค.ศ.2020 หมายถึงอยู่ในช่วงเวลาการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงดำรงตำแหน่งอยู่สมัยที่สองจะบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าว และเป้าหมาย 100 ปี ในช่วงเวลาที่สอง ที่ “สร้างสรรค์ประเทศจีนให้เป็นประเทศสังคมนิยมที่เข้มแข็งเกรียงไกรและทันสมัยสมบูรณ์แบบ” ซึ่งเป้าหมายนี้เมื่อเปรียบเทียบกับยุทธศาสตร์การ

เดินสามก้าวของตั้งเสี้ยวผิงแล้ว ยิ่งเปี่ยมไปด้วยจิตใจที่มุ่งแสวงหาความก้าวหน้า ซึ่งหมายความว่าในปี ค.ศ.2050 จีนจะกลายเป็นประเทศที่เข้มแข็งเกรียงไกร และทันสมัยอันดับหนึ่งของโลก

3. “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” กับการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของประชาชาติจีน

ในรายงานการประชุมสมัชชาภคผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 19 เป้าหมายยุทธศาสตร์ “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” กับแนวโน้มยุทธศาสตร์การฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของประชาชาติจีน เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ภาพอนาคตของการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของประชาชาติจีนแสดงออกเป็นรูปธรรม อันหมายถึง ประเทศเข้มแข็งอุดมสมบูรณ์ ประชาชาติจีนมีความเจริญรุ่งเรือง และประชาชนมีความผาสุก เป้าหมายยุทธศาสตร์ “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” ประกอบเป็นเนื้อหาสำคัญของแนวโน้มยุทธศาสตร์การฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของประชาชาติจีน ซึ่งมีความหมายว่า ถ้าหากประเทศจีนกลายเป็นประเทศสังคมนิยมที่เข้มแข็ง และทันสมัย นั่นก็หมายความว่า ได้ทำให้การฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของประชาชาติจีนได้เป็นความจริง เพราะฉะนั้น ถ้าจีนต้องการบรรลุถึงเป้าหมายยุทธศาสตร์ “200 ปี ใน 2 ช่วงเวลา” ก็ต้องมีการเพิ่มการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจในระดับหนึ่ง การเปรียบเทียบซึ่งดูสังคมแบบมั่งมีศรีสุข อาจจะมีดัชนีชี้วัดหลายอย่าง แต่ว่าสภาพทางเศรษฐกิจเป็นตัวเลขพื้นฐาน และเป็นส่วนสำคัญ เมื่อประเทศจีนในการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม 5 ปี ฉบับที่ 13 (ค.ศ.2016–2020) นั้น ได้ประมาณการล่วงหน้าว่า ในอนาคต 5 ปี ข้างหน้า ถ้าหากเศรษฐกิจจีนมีการเจริญเติบโตเฉลี่ย ปีละ 6.5% จีนก็สามารถบรรลุเป้าหมายการสร้างสังคมที่มั่งมีศรีสุขในทุกด้าน แต่ว่าเนื่องจากเศรษฐกิจโลกกำลังมีแนวโน้มถดถอย ดังนั้นการที่จีนคาดหวังเศรษฐกิจจะมีการเจริญเติบโตจึงเป็นเรื่องที่มีความท้าทาย และความกดดันเป็นอย่างมาก ในอนาคตข้างหน้าการดำเนินการปฏิรูปและการบุกเบิกพัฒนาเศรษฐกิจจะกลายเป็นงานหลักของประเทศจีน

ด้านที่ 2 ความขัดแย้งที่สำคัญของสังคมจีนในยุคปัจจุบัน: ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของประชาชนกับการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่เต็มที่

1. การกำหนดความขัดแย้งที่สำคัญของสังคมจีน: จากการต่อสู้ทางชนชั้นถึงความขัดแย้งระหว่างกำลังการผลิต กับความสัมพันธ์การผลิต

ในยุคสมัยของเหมาเจ๋อตง ภายใต้ความกดดันสถานการณ์ทั้งภายใน และภายนอกประเทศอันร้ายแรง พรรคคอมมิวนิสต์จีนประเมินสถานการณ์การต่อสู้ทางชนชั้นเกิดการผิดพลาด ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมที่สำคัญของสังคมจีน เป็นความขัดแย้งระหว่างชนชั้นกรรมาชีพกับชนชั้นนายทุน เพราะฉะนั้นในยุคสมัยนั้น ประเทศจีนถือเอาการต่อสู้ทางชนชั้นเป็นศูนย์กลาง และมองข้ามการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม การประเมินสถานการณ์ทางการเมืองผิดพลาดเช่นนี้ จึงทำให้ประเทศจีนเกิด “การปฏิวัติใหญ่ทางวัฒนธรรม” ซึ่งเป็นมหันตภัยทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในประเทศจีน จนกระทั่งทำให้เศรษฐกิจสังคมของประเทศจีนตกอยู่ในภาวะใกล้จะพังทลาย แต่เมื่อถึงยุคสมัยของเติ้งเสี่ยวผิง ตามสภาพความล้มเหลวของพลังการผลิตของสังคมจีนที่เป็นอยู่ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้กำหนดความขัดแย้งทางสังคมที่สำคัญของสังคมจีนใหม่ นั่นก็คือความขัดแย้งระหว่างความต้องการชีวิตทางด้านวัฒนธรรมและทางด้านวัตถุที่เพิ่มมากขึ้น กับความล้มเหลวทางการผลิตของสังคม (“Report of the 13th CPC, 1987) ภายใต้การวินิจฉัยทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องนี้ ประเทศจีนยืนหยัดในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจเป็นศูนย์กลาง ยืนหยัดในการเปิดประเทศ และดำเนินการปฏิรูป และเศรษฐกิจสังคมจีนมีการพัฒนาและประสบผลสำเร็จอย่างใหญ่หลวง โดย 30 กว่าปีมานี้ GDP ของจีนมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ 9.9% และในปี ค.ศ.2010 เศรษฐกิจของจีนล้ำหน้าญี่ปุ่น และได้กลายเป็นเศรษฐกิจขนาดใหญ่อันดับ 2 ของโลก ธนาคารโลกได้คาดการณ์ว่าในปี ค.ศ.2011 ประเทศจีน ในปี ค.ศ.2030 หรือเป็นช่วงเวลาก่อนหน้านี้ จะกลายเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่สุดของโลก ซึ่งในระหว่างปี ค.ศ.2000-2009 ประเทศจีนกลายเป็นประเทศที่สร้าง

คุณูปการมากที่สุดประเทศหนึ่ง ที่มีส่วนผลักดันเศรษฐกิจโลกให้มีการเจริญเติบโต (Lin, 2014)

2. ความขัดแย้งที่สำคัญของสังคมจีนในยุคปัจจุบัน: ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของประชาชน กับการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่เต็มที่

ถึงแม้ว่ามาตรฐานเศรษฐกิจสังคมของจีนในยุคปัจจุบันมีการพัฒนา และยกระดับสูงขึ้นอย่างเด่นชัด แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว การพัฒนากำลังการผลิตของประเทศจีน ในภาพรวมยังอยู่ในมาตรฐานระดับกลาง สภาพการพัฒนาที่ไม่สมดุลและไม่เต็มที่ของเศรษฐกิจสังคมจีนยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากรากฐานอย่างสิ้นเชิง ซึ่งสภาพความไม่สมดุลนี้ได้แสดงออกเป็นความไม่สมดุลระหว่างภาคตะวันออกกับภาคกลาง และภาคตะวันตกของจีน ระหว่างเมืองกับชนบท และระหว่างความร่ำรวยกับความยากจน ส่วนการพัฒนาที่ไม่เต็มที่นั้นได้แสดงออกเป็นความไม่เต็มที่ของการตอบสนองความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของประชาชนจีนในหลายด้าน หลายระดับชั้น และหลายมุม ถ้าหากเปรียบเทียบกับความต้องการทางด้านวัตถุ และวัฒนธรรมแล้ว ความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของประชาชนจะมีขอบเขตเนื้อหาที่กว้างกว่า ซึ่งไม่เพียงแต่รวมถึงความต้องการทางด้านวัตถุ หากยังรวมถึงความต้องการทางด้านจิตใจ เช่น ความรู้สึกการได้รับ ความรู้สึกมีความสุข ความรู้สึกมีความปลอดภัย ความมีศักดิ์ศรี มีสิทธิประโยชน์ และยังรวมถึงความต้องการความมีประชาธิปไตย การปกครองโดยใช้กฎหมาย มีความยุติธรรม ความเที่ยงธรรม มีสภาพแวดล้อมที่ดี และรวมถึงความต้องการพัฒนารอบด้านของมนุษย์ และความก้าวหน้ารอบด้านของสังคม (Xin, 2017) ตามสถานการณ์ใหม่ของยุคปัจจุบัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนที่มีประธานาธิบดีสีจิ้นผิงเป็นศูนย์กลาง ได้ระบุไว้ในรายงานการประชุมสมัชชาพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ว่า “ความขัดแย้งที่สำคัญของสังคมจีนเป็นความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามที่เพิ่มมากขึ้นของประชาชน กับการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีสภาพไม่สมดุลและไม่เต็มที่” ซึ่งการวินิจฉัยทาง

การเมืองที่สำคัญนี้ ได้กลายเป็นข้อคิดที่สำคัญข้อหนึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

3. ความขัดแย้งที่สำคัญของสังคมจีนยุคร่วมสมัยกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

ในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 19 ประธานาธิบดีสีจิ้นผิง ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “ความขัดแย้งที่สำคัญของสังคมจีนจากความขัดแย้งระหว่างความต้องการทางด้านวัตถุ และวัฒนธรรมที่นับวันจะเพิ่มมากขึ้นของประชาชน กับความล้าหลังทางด้านกำลังการผลิตของสังคม” ได้เปลี่ยนแปลงมาเป็น “ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของประชาชน กับการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล” ซึ่งประธานาธิบดีสีจิ้นผิงได้เสนอรายงานการประชุมว่า จีนต้องระดมกำลังให้การช่วยเหลือชาวนาที่ยากจน ต้องลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยกับคนจน อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมอย่างรวดเร็ว และต้องมีหลักประกันในการพยายามรักษาสุขภาพเศรษฐกิจให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลังการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 18 ภายในเวลา 5 ปี รัฐบาลจีนสามารถทำให้ชาวนาจีนจำนวน 60 ล้านคน หลุดพ้นจากความยากจน และได้ช่วยเหลือพวกเขาให้มีชีวิตความเป็นอยู่แบบมั่งมีศรีสุขในขั้นพื้นฐาน รัฐบาลจีนได้ประกาศว่าจะใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อทำให้ประชาชนจีนที่ยังยากจนจำนวนหลายสิบล้านคนหลุดพ้นจากความยากจนภายในปี ค.ศ.2020 แต่ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นภัยคุกคามอีกเรื่องหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของจีน เพราะฉะนั้นประธานาธิบดีสีจิ้นผิงได้นำเสนอในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ว่า จีนจะวางแผนและดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจแบบขนานใหญ่ โดยเน้นในการสร้างระบบพลังงานที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งประธานาธิบดีสีจิ้นผิง กล่าวว่าจีนจะเพิ่มกำลังในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และในเวลา 20 ปีจะปรับปรุงสภาพแวดล้อมนิเวศวิทยาไปในทางที่ดีในทุกๆ ด้าน (Li, 2017)

ด้านที่ 3 การวางแผนทางด้านยุทธศาสตร์ในอนาคตข้างหน้าของจีน

1. ในด้านการเมือง: การต่อต้านคอร์รัปชันกับการยื่นหยัดการนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในรอบด้าน ซึ่งเป็นอำนาจนิยมแบบใหม่

ตั้งแต่ประเทศจีนดำเนินนโยบายเปิดประเทศและปฏิรูปเศรษฐกิจเป็นต้นมา สังคมเศรษฐกิจของจีนพัฒนาอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันก็ได้นำมาซึ่งปัญหาคอร์รัปชันที่รุนแรง หลังการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 18 เป็นต้นมา ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงได้เปิดฉากขบวนการต่อต้านคอร์รัปชันในจีน กล่าวคือ “การตีเสือ”, “ตบแมลงวัน” และ “การล่าจิ้งจอก” ที่คอร์รัปชันเป็นการดำเนินการต่อต้านคอร์รัปชันที่มีเอกลักษณ์แบบจีน ซึ่งในระหว่างการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งที่ 18 การต่อต้านคอร์รัปชันของจีนได้ประสบผลสำเร็จอย่างใหญ่หลวง แนวโน้มการต่อต้านคอร์รัปชันของจีนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ ตั้งแต่ช่วงต้นปี ค.ศ.2015 เป็นต้นมา สถานการณ์การปราบปรามคอร์รัปชันของจีนยังคงอยู่ในสภาพแน่นิ่งอยู่ แต่จนถึงช่วงปลายปี ค.ศ.2016 การปราบปรามคอร์รัปชันเริ่มมีแนวโน้มดี แบบพลิกความคาดหมาย (“Interpretation of the New Era”, 2017) เพราะฉะนั้น ในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 จึงได้กำหนดเป้าหมาย การปราบปรามคอร์รัปชัน ของจีนต้องได้รับชัยชนะแบบชนะเด็ดขาด (“Xi Jinping’s Report”, 2017) และการปราบปรามคอร์รัปชันของจีนได้ย่างก้าวเข้าสู่ “ยุคสมัยใหม่” เพื่อเป็นหลักประกันในการปราบปรามคอร์รัปชันให้ได้รับชัยชนะ ในรายงานการประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 จึงได้เสนอว่า “ต้องดำเนินนโยบายการปราบปรามคอร์รัปชันอย่างเข้มงวด ไม่มีขอบเขตหวงห้ามและเป็นเวลาระยะยาว สำหรับคนที่ให้สินบนกับคนที่รับสินบน ต้องโทษสถานเดียวกัน และต้องป้องกันการเกิดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ภายในพรรคคอมมิวนิสต์จีน” ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ารัฐบาลพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่มีสีจิ้นผิงเป็นศูนย์กลางจะดำเนินนโยบายการปราบปรามคอร์รัปชันอย่างเข้มงวดและเด็ดขาด ซึ่งต้องการรวบรวมอำนาจอยู่ที่ศูนย์กลาง เสริมสร้างอำนาจนิยมแบบใหม่ของรัฐบาลกลาง

การเมืองจีนในอนาคตต่อไปจะเน้นหนักฐานะที่เป็นศูนย์กลางในการนำของรัฐบาลพรรคคอมมิวนิสต์จีน

ประเทศจีนเป็นประเทศสังคมนิยมภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีน กฎหมายรัฐธรรมนูญของจีนได้มอบหมายอำนาจ ฐานะการนำในโครงสร้างการเมืองของประเทศจีนให้แก่พรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งเริ่มตั้งแต่ยุคสมัยของเหมาเจ๋อตงกับยุคสมัยของเติ้งเสี่ยวผิง สำหรับฐานะการนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนจะเน้นที่ตัวบุคคล เช่น เหมาเจ๋อตง และเติ้งเสี่ยวผิง เพราะฉะนั้นความคิดในการขึ้นำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่ขนานนามโดยใช้ชื่อของ เหมาเจ๋อตง และเติ้งเสี่ยวผิงนั้น เช่น ความคิด Mao Zedong และ ทฤษฎี Deng Xiaoping จึงถูกบันทึกเข้าไปในระเบียบข้อบังคับของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และในระเบียบข้อบังคับของพรรคคอมมิวนิสต์จีนฉบับแก้ไขของปี ค.ศ.2017 ก็ได้บันทึกความคิดสังคมนิยมเอกลักษณ์พิเศษแบบจีนของสีจิ้นผิงในยุคสมัยใหม่เข้าไปในระเบียบข้อบังคับของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าฐานะที่เป็นศูนย์กลางในการนำในพรรคคอมมิวนิสต์จีนของสีจิ้นผิงได้ตั้งขึ้นอย่างมั่นคง และสีจิ้นผิงได้กลายเป็นผู้นำทางของประเทศจีนในยุคสมัยใหม่ (“Xi Jinping: the Leader”, 2017) ในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 สีจิ้นผิงได้เน้นหนักถึงฐานะการนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งเสนอว่าการทำงานทุกอย่างต้องยึดถือการนำโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน ขณะเดียวกันเรียกร้องสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนทั่วทั้งประเทศต้องปฏิบัติตามศูนย์กลางพรรค และการรวมศูนย์การนำเป็นเอกภาพ (“Xi Jinping’s Report”, 2017) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการเมืองของจีนในระดับรัฐบาลกลางในอนาคตต่อไปจะเน้นหนักบทบาทการนำที่ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงเป็นศูนย์กลาง และจะสะท้อนให้เห็นถึงสีสันเอกลักษณ์การบริหารจัดการด้านการเมืองการปกครองของสีจิ้นผิงให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งหมายความว่าในอนาคตข้างหน้าการเมืองจีนจะก่อรูปเป็นอำนาจนิยมแบบใหม่ขึ้นมา (Xiao, 2016) รูปแบบลัทธิอำนาจนิยมแบบใหม่ของจีนสามารถรักษาความเป็นระเบียบของการปฏิรูปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความมั่นคง ซึ่งสามารถขจัดและหลีกเลี่ยงปัญหาการ

ที่ประเทศรวบรวมอำนาจเบ็ดเสร็จตามประเพณีนิยมในช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่านที่มักจะถูก
อยู่ใน “สภาพผลกระทบทางการเมืองลักษณะคล้ายเปลือกนอกแข็งแต่เปราะบาง” ทั้งนี้
เป็นหลักประกันความมีเสถียรภาพทางการเมืองให้กับการปฏิรูปและการพัฒนา
เศรษฐกิจของประเทศจีน

2. ในด้านเศรษฐกิจ: บรรทัดฐานใหม่ของเศรษฐกิจกับการปฏิรูปโครงสร้าง ด้านอุปทานเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบจีน

ตั้งแต่การดำเนินนโยบายเปิดประเทศ และปฏิรูปเศรษฐกิจ 30 กว่าปีเป็นต้นมา
เศรษฐกิจจีนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ได้ย่างก้าวเข้าสู่ประเทศที่มีรายรับ
ระดับกลาง และกลายเป็นประเทศใหญ่ด้านเศรษฐกิจอย่างแท้จริง แต่ยังคงล้อยตาม
ด้วยเงื่อนไขข้อได้เปรียบที่มีแรงงานจำนวนมาก และค่าแรงงานต่ำกำลังลดน้อยลง
กลับเผชิญหน้ากับความเสี่ยงที่ภาวะเศรษฐกิจ “กำลังติดกับดักรายได้ปานกลาง”
(Middle Income Trap) รวมทั้งบทบาทของการปรับแก้ไขใหญ่ของรูปแบบเศรษฐกิจ
ระหว่างประเทศที่เป็นปัจจัยทั้งภายในและภายนอก มีส่วนผลักดันทำให้เศรษฐกิจจีน
กำลังเข้าสู่ “บรรทัดฐานใหม่” ซึ่งสีจิ้นผิง ชี้ให้เห็นว่าลักษณะพิเศษที่สำคัญของบรรทัด
ฐานใหม่ของเศรษฐกิจจีน คือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากความเร็วสูง
ปรับเปลี่ยนมาเป็นความเร็วระดับกลาง ส่วนรูปแบบการพัฒนาจากการเน้นระดับ
ความเร็วแบบขอพ่ายใหญ่ปรับเปลี่ยนมาเป็นรูปแบบของประสิทธิภาพด้านคุณภาพ
และโครงสร้างทางเศรษฐกิจต้องปรับจากการขยายตัวที่เพิ่มขึ้นเป็นหลักมาเป็นการ
ปรับปรุงสินค้าคงคลัง ให้เพิ่มขึ้นอย่างมีคุณภาพและเหมาะสมที่สุด ในด้านพลังแห่ง
การพัฒนาต้องปรับเปลี่ยนจากการอาศัยปัจจัยด้านทรัพยากรและแรงงานต้นทุนต่ำ
ปรับเปลี่ยนมาเป็นการขับเคลื่อนการผลิตโดยการสร้างนวัตกรรม (“Xi Jinping’s
Speech”, 2016) เมื่อเศรษฐกิจจีนเข้าสู่บรรทัดฐานใหม่แล้ว เนื่องจากเศรษฐกิจจีนเป็น
เศรษฐกิจที่มีปริมาณขนาดใหญ่ จึงมีบทบาทการผลักดันเศรษฐกิจโลกก้าวไปข้างหน้า
ขณะเดียวกันความต้องการและพึ่งพาอาศัยตลาดโลกของประเทศจีนจะไม่มีการลด
น้อยลง เพราะฉะนั้นเมื่อเศรษฐกิจจีนเข้าสู่บรรทัดฐานใหม่แล้ว จึงหมายความว่า

โครงสร้างเศรษฐกิจของจีนได้ปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้จะเป็นผลบวกอย่างใหญ่หลวงต่อความสมดุลและวิวัฒนาการอย่างถูกต้องทางของเศรษฐกิจโลก ต่อหน้าความท้าทายของบรรทัดฐานใหม่ทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจีนเริ่มดำเนินการปฏิรูปเศรษฐกิจในเชิงลึกทุกด้าน

ถ้าจะดำเนินการปฏิรูปเศรษฐกิจในทิศทางที่ถูกต้อง ก็ต้องวินิจฉัยสถานการณ์เศรษฐกิจเป็นแบบวิทยาศาสตร์ และในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีน สมัยที่ 19 สี่จิ้นผิงได้ชี้ให้เห็นว่า เศรษฐกิจได้เปลี่ยนจากขั้นตอนการเจริญเติบโตในความเร็วสูง มาเป็นขั้นตอนการเจริญเติบโตที่มีคุณภาพสูง และปัจจัยเหล่านี้ได้กลายเป็นลักษณะพื้นฐานของวิวัฒนาการของเศรษฐกิจจีนในยุคสมัยใหม่ หลังจากการดำเนินนโยบายเปิดประเทศ และปฏิรูปเศรษฐกิจ เศรษฐกิจของจีนมีการเจริญเติบโตในความเร็วสูงมาเป็นเวลา 30 กว่าปี ซึ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนถูกนานาประเทศยกย่องว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของการเจริญเติบโตในประวัติศาสตร์วิวัฒนาการของเศรษฐกิจโลก แต่ว่าการเจริญเติบโตด้วยความเร็วสูงในอดีตของเศรษฐกิจจีน สร้างอยู่บนพื้นฐานรูปแบบการพัฒนาที่มีคุณภาพต่ำ ดังนั้นจีนได้ขาดใช้ความเสียหายในส่วนใหญ่อย่างหนักหน่วง ทั้งทางด้านทรัพยากรและด้านสิ่งแวดล้อมทางนิเวศวิทยา เศรษฐกิจจีนสามารถจะพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องได้หรือไม่ นั่น จึงเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง การผลักดันเศรษฐกิจจีนจากการพัฒนาในความเร็วสูงมาเป็นเป็นการพัฒนาในคุณภาพสูง ก็ต้องมีภาระระดับปัจจัยต่างๆ เพื่อการผลิตให้สูงขึ้น และการปรับปรุงผลิตภณณ์โดยใช้เทคโนโลยีสูง ทั้งนี้ก็เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบทั้งหมดของอัตราการผลิตให้สูงขึ้น ซึ่งในรายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ของสี่จิ้นผิง ได้มีการเสนอว่า การพัฒนาเศรษฐกิจของจีนในปัจจุบันที่สำคัญคือ ต้องถือเอาการดำเนินการปฏิรูปโครงสร้างด้านอุปทานเป็นหลัก การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของการพัฒนาเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพ และการเปลี่ยนแปลงพลังการขับเคลื่อนการพัฒนา

ปัจจุบัน ความสัมพันธ์ด้านอุปสงค์และอุปทาน (Demand and Supply) ของเศรษฐกิจจีนกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาความไม่สมดุลของโครงสร้างเศรษฐกิจ ซึ่ง “ความคลาดเคลื่อนของอุปสงค์และอุปทาน” นั้นได้กลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่จะกีดขวางเศรษฐกิจจีนเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ด้านหนึ่งกำลังการผลิตส่วนเกินได้กลายเป็นอุปสรรคสำคัญในการจำกัดการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจจีน อีกด้านหนึ่งในระบบห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) นั้น ภาพรวมของตลาดจีนคือ การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ระดับกลางและต่ำสุดมีอุปทานส่วนเกิน แต่การจัดหาผลิตภัณฑ์ที่มีระดับเทคโนโลยีสูงกลับไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้น การที่รัฐบาลจีนเน้นหนักการปฏิรูปโครงสร้างด้านอุปทาน จึงหมายความว่า จะเริ่มดำเนินการจากด้านการผลิต และด้านอุปทานมาปรับปรุงโครงสร้างด้านอุปทาน กระตุ้นความต้องการของตลาดภายในประเทศอย่างแท้จริง และแสวงหาช่องทางเสริมสร้างเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ สีจิ้นผิงชี้ให้เห็นว่าจุดหลักการทำงานของ การปฏิรูปโครงสร้างด้านอุปทานของจีน คือ การตัดกำลังการผลิตของอุตสาหกรรมในส่วนเกิน การระบายสินค้าคงคลัง การลดระดับการกักตุน การลดราคาต้นทุนการผลิต และการปรับปรุงการรักษาสิ่งแวดล้อมที่อ่อนแอ (“Xi Jinping’s Speech”, 2016) ในการประชุมด้านเศรษฐกิจครั้งที่ 1 ของรัฐบาลกลางของจีน หลังการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 มีการเน้นย้ำว่าจะดำเนินการปฏิรูปโครงสร้างด้านอุปทานอย่างมั่นคง ในส่วนของการตัดกำลังการผลิตส่วนเกินนั้น เป็นการตัดกำลังการผลิตที่ทั้งคุณภาพต่ำ และทั้งไร้ประสิทธิภาพ ในส่วนของการระบายสินค้าคงคลังนั้น หมายถึง ปัญหาอาคารและอสังหาริมทรัพย์ที่คงคลังจะได้รับการแก้ไข และควบคุมมากขึ้นโดยกลไกการตลาด ในส่วนของการลดระดับการกักตุนนั้น เน้นหนักการให้ความสำคัญกับการป้องกันความเสี่ยงด้านการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเพิ่มการควบคุมบริหารจัดการหนี้สินของรัฐบาลท้องถิ่นในทุกๆ ระดับชั้น ในส่วนของการลดต้นทุนนั้น ให้ ความสำคัญกับการลดต้นทุนของเศรษฐกิจที่แท้จริง ในส่วนของการปรับปรุงกิจการที่อ่อนแอ นั้น ผ่านโครงการกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจของหมู่บ้านและชนบท ปรับปรุง

การพัฒนาชนบทในส่วนที่อ่อนแอ ผ่านการสร้างความมั่นใจ และการปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิตของประชาชน มาปรับปรุงพัฒนาสังคมในส่วนที่อ่อนแอ และผ่านการส่งเสริมการสร้างอารยธรรมนิเวศวิทยา ปรับปรุงการรักษาสิ่งแวดล้อมในส่วนที่อ่อนแอ (“Communique for the Central”, 2017)

3. ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ: ทฤษฎีและแผนการ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” กับ “ประชาคมร่วมชะตากรรมเดียวกันแห่งมนุษยชาติ” ของจีน

เมื่อสังคมจีนกลายเป็นสังคมที่มั่งมีศรีสุขในรอบด้านขึ้นมาแล้ว ในยุคสมัยแห่งตั้งเสี่ยวผิงกำลังจะปิดฉากลงอย่างมีชัย นโยบายการต่างประเทศที่ซ่อนขีดความสามารถของประเทศตัวเองไว้อย่างมิดชิดของรัฐบาลจีนก็ค่อยๆ สิ้นสุดลง บทบาทของจีนในระบบการเมืองสากลโลกจะ “ยิ่งโดดเด่นและแสดงบทบาทของจีนอย่างกระตือรือร้น” ในรายงานการประชุมสมัชชาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 สี่จีนผิงเสนอว่า “ประเทศจีนควรจะแสดงบทบาทเป็นประเทศใหญ่ที่มีความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง เข้าร่วมการปฏิรูปและการเสริมสร้างระบบการกำกับดูแลทั่วโลกอย่างกระตือรือร้น และอุทิศปัญญากับกำลังของประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง” (“Xi Jinping's Report”, 2017) หลังจากดำเนินนโยบายปฏิรูปและเปิดประเทศเป็นต้นมา ผลสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจของจีนที่ได้มาขึ้นอยู่กับความเป็นโลกาภิวัตน์ของเศรษฐกิจโลก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าประเทศจีนเป็นผู้รับผลประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน และขณะนี้จีนกำลังมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้สร้างและปฏิรูประบบระหว่างประเทศ แต่ว่าทุกวันนี้ทั่วโลกประสบปัญหาที่แก้ไขยากมาเป็นเวลานาน ขณะเดียวกันในระหว่างประเทศตะวันตกยังมีแนวโน้มการต่อต้านกระแสโลกาภิวัตน์ เพราะฉะนั้นประเทศจีนมีทั้งเหตุผลและทั้งโอกาสที่จะต้องแสดงบทบาทที่สำคัญในด้านการกำกับดูแลทั่วโลก และเสนอแผนการการกำกับดูแลทั่วโลก และโครงการเพื่อสาธารณะประโยชน์สากลให้มากยิ่งขึ้น

ในรายงานการประชุมสมัชชาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 แผนการและทฤษฎีที่ค่อนข้างเด่นชัดของจีน ข้อเสนอแผนการ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” กับ

“ประชาคมร่วมชะตากรรมเดียวกันแห่งมนุษยชาติ” และสี่จีนผิงได้เน้นย้ำในรายงานการประชุมดังกล่าวว่า จีนจะยืนยันหลักการดำเนินนโยบายการเปิดประเทศ และภายใต้ นโยบายพื้นฐานนี้ จีนจะดำเนินการสร้างสรรค์ประเทศ ส่งเสริมโครงการความร่วมมือ ระหว่างประเทศตามนโยบาย “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” อย่างแข็งขันกับประเทศต่างๆ ตามเส้นทางสายไหมทั้งทางบกและทางทะเล และพยายามที่จะมีการเชื่อมโยงด้าน นโยบาย การเชื่อมโยงสาธารณูปโภคพื้นฐานในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวก การติดต่อการค้าให้มีความคล่องตัว มีการระดมเงินทุนเพื่อการไหลเวียน และส่งเสริม การเชื่อมโยงจิตใจของประชาชนในประเทศต่างๆ ทั้งนี้เพื่อจะสร้างเวทีใหม่สำหรับ ความร่วมมือระหว่างประเทศ และเพื่อเพิ่มพลังใหม่ในการพัฒนาร่วมกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ประเทศจีนสามารถเสนอประสบการณ์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และกำลังการผลิต ที่มีอยู่สำหรับการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานผ่านโครงการสร้างสรรค์ “หนึ่งแถบหนึ่ง เส้นทาง” ให้กับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว อีกด้านหนึ่งโครงการ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” ของจีนเน้น “หลักการของการพัฒนาร่วมกัน” อนาคตของ โครงการ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” จึงอยู่ที่สามารถจะบรรลุพหุภาคีอย่างแท้จริงได้ หรือไม่ เพราะฉะนั้นประเทศจีนจึงจำเป็นต้องผลักดันการเสริมสร้างโครงการ “หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง” ที่เป็นพหุภาคีให้มากยิ่งขึ้น และต้องแสดงบทบาทสำคัญในการสร้างกฎ ระเบียบระหว่างประเทศใหม่ขึ้นมา

การผงาดขึ้นมาของประเทศจีนไม่เพียงแต่สอดคล้องกับแนวโน้มใหญ่แห่ง ประวัติศาสตร์โลก หากยังสอดคล้องกับอนาคตของมนุษยชาติที่ประชาชนผู้รัก สันติภาพที่เฝ้ารอคอย แต่ว่านโยบายการต่างประเทศเชิงรุกของประเทศจีนกับรูปแบบ การส่งออกระบบการปกครองของประเทศตะวันตกเมื่อ 25 ปีก่อน มีความแตกต่างกัน อย่างสิ้นเชิง จีนไม่มีทางที่จะทำเหมือนประเทศตะวันตกที่ถือเอามาตรฐานของตนเป็น มาตรฐานของโลก ซึ่งจีนจะไม่คิดว่าสรรพสิ่งที่ตนมีอยู่จะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในโลก ประสบการณ์การพัฒนาของจีนไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ทั้งหมด แต่จะพอเป็น แนวทางในการพัฒนาของประเทศอื่นๆ ได้ และจีนจะไม่เหมือนประเทศตะวันตกที่มี

อเมริกาเป็นผู้นำ ที่มุ่งแสวงหากฎทางเศรษฐกิจ และการเมืองแบบเสรีนิยมใหม่ รวมทั้ง มุ่งที่จะใช้กฎดังกล่าวนี้ และค่านิยมของตนมาปกครองทั่วโลก ถ้ามองจาก ประวัติศาสตร์แล้ว การผงาดขึ้นของอเมริกามีสาเหตุมาจากความขัดแย้งทางระบบของ ประเทศยุโรป ซึ่งเป็นความขัดแย้งทางโครงสร้าง และหนึ่งโนแรงบันดาลใจในการผงาด ขึ้นของอเมริกา คือการสิ้นสุดวิธีการปกครองแบบอาณานิคมของประเทศจักรวรรดินิยม แบบประเพณีนิยม และหลังจากนั้นเป็นต้นมาการปกครองแบบจักรวรรดินิยมแบบ อเมริกาไม่ได้ถือเอาการยึดครองดินแดนของประเทศอื่นเป็นเป้าหมาย หากแต่ว่ามีกร อาศัยระบบพันธมิตร และระบบเงินตราสากลที่ยึดถือเงินดอลลาร์สหรัฐเป็นศูนย์กลาง เป็นต้นมา เป็นวิธีใหม่ในการดำเนินการเป็นผู้นำที่มีต่อประเทศต่างๆ ในโลก ถ้าหาก มองว่าการสิ้นสุดสงครามเย็นมีสาเหตุมาจากการเกิดปัญหาของระบบการปกครองของ สหภาพโซเวียตแล้ว ภายหลังจากการสิ้นสุดสงครามเย็นมา 20 กว่าปี ได้เผยให้เห็นถึง ข้อเสียของการครองความเป็นเจ้าในทางระบบของอเมริกา และการใช้อำนาจอย่าง พหุอำนาจในทางยุทธศาสตร์ของอเมริกาอีกด้วย การครองความเป็นเจ้าแบบอเมริกาใน ที่สุดแล้ว ได้ทำให้เกิดความขัดแย้งกับประเทศอื่นๆ ที่ไม่สามารถจะหาทางแก้ไขได้ และ เนื่องจากว่าอเมริกาเองตกอยู่ในสภาพเศรษฐกิจถดถอย แต่ก็ยังพยายามมุ่งที่จะ แสวงหาผลประโยชน์ของประเทศตนให้มากที่สุดอย่างต่อเนื่องเท่าที่จะมากได้ จึงทำให้ อเมริกากับอีกหลายประเทศเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ขณะนี้เศรษฐกิจของอเมริกากำลัง ถดถอยและไร้ประสิทธิภาพ การครองความเป็นเจ้าทางระบบของอเมริกากำลังตกอยู่ ในสภาพอัปตัน และอเมริการู้สึกหวาดผวาสำหรับกรสูญเสียการครองความเป็น เจ้าแบบประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอเมริกานับวันจะกลายเป็นประเทศที่มี ความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มีความตระหนี่ในการนำเสนอโครงการเพื่อสาธารณะ ประโยชน์สากลมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันอเมริกามักจะกล่าวหาประเทศอื่นๆ ว่าชอบ เลียนแบบการพัฒนาของอเมริกาไปอยู่บ่อยๆ แต่ไม่เคยพูดถึงเลยที่อเมริกาได้รับ ผลกำไรมหาศาลจากโครงการสาธารณะประโยชน์ทั่วโลก

ยุทธศาสตร์ของประเทศจีนแตกต่างกับยุทธศาสตร์ของอเมริกา ก็คือ ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงได้เสนอยุทธศาสตร์ยุคโลกาภิวัตน์สมัยใหม่ ที่ยึดหลัก “การเชื่อมโยงซึ่งกันและกันทางด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจ” และไม่ทำลายอำนาจอธิปไตยของประเทศอื่นๆ เป็นเงื่อนไขอันดับแรก ซึ่งเขาเรียกแผนยุทธศาสตร์นี้ว่า “ประชาคมร่วมชะตากรรมเดียวกันแห่งมนุษยชาติ” และในรายงานการประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 สีจิ้นผิง ได้ “เรียกร้องประชาชนประเทศต่างๆ ร่วมแรงร่วมใจกันในการสร้างสรรค์ประชาคมร่วมชะตากรรมเดียวกันแห่งมนุษยชาติ สร้างสรรค์โลกที่มีสันติภาพอันยาวนาน ที่มีความปลอดภัยโดยทั่วไป มีความเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน ดำเนินนโยบายเปิดประเทศ และมีการเปิดใจกว้าง และสร้างสรรค์โลกเราให้มีความสะอาด และสวยงาม” ในระหว่างการดำเนินการสร้างสรรค์ประชาคมร่วมชะตากรรมเดียวกันแห่งมนุษยชาติจีนไม่เพียงแต่ต้องผลักดันให้มีการปฏิรูประเบียบสากลที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อเพิ่มลักษณะเปิดใจกว้าง และการเป็นตัวแทนของระเบียบใหม่ดังกล่าว แต่จีนก็ยังต้องการสร้างองค์กรสากลใหม่ (เช่น ธนาคารลงทุนเพื่อโครงสร้างพื้นฐานแห่งเอเชีย) ตามข้อกำหนดของกฎบัตรองค์การสหประชาชาติ เพื่อผลักดันการสร้างสรรค์ และการกำกับดูแลทั่วโลกแบบใหม่ กล่าวโดยสรุปแล้วการที่จีนเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างประเทศอย่างกระตือรือร้น และนำเสนอแผนการของประเทศจีน จะมีประโยชน์ทำให้เกิด “กฎระเบียบสากลใหม่ที่มีประสิทธิภาพ” (Jin, 2017) ซึ่งจะเป็นการนำเสนอแนวทางใหม่ในการสร้างระเบียบระหว่างประเทศใหม่ ที่มีความสมเหตุสมผลและมีความเที่ยงธรรมมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 และการวางแผนยุทธศาสตร์ยุคสมัยใหม่ของจีน นักวิชาการและผู้สังเกตการณ์ประเทศตะวันตกให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และได้เสนอความเห็นกันหลากหลาย ในที่นี้ Heike Holbing ชี้ให้เห็นว่า “สีจิ้นผิง มีปณิธานอันยิ่งใหญ่ ที่อาศัยอำนาจของตน และผลประโยชน์ของ

ประเทศจีนในการสร้างระเบียบของโลก” Jean Christopher Mittelstaedt เห็นว่า “ความคิดยุคสมัยใหม่ คือ ให้ความสำคัญกับความคิดเหมาเจ๋อตุง และความคิดหลังการปฏิรูปเปิดประเทศ เมื่อ ค.ศ. 1978 ฉะนั้นความคิดยุคสมัยใหม่จะมีผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อการกำหนดนโยบายของจีนในยุคปัจจุบัน” ส่วน Yevgen Sautin ได้ศึกษาถึงผลกระทบของการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 ที่มีผลต่อทิศทางการกำหนดนโยบายการต่างประเทศของจีน และชี้ให้เห็นว่านโยบายการทูตของจีนจากเดิมที่เป็นการทูตตามกรอบประเพณีนิยม ได้เปลี่ยนเป็นนโยบายการทูตที่มีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น (European Council on Foreign Relations, 2018)

เมื่อศึกษาวิเคราะห์รายงานการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัยที่ 19 แล้ว เราสามารถมองเห็นภาพอนาคตของยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้ภูมิหลังยุคสมัยใหม่ของจีน นั่นก็คือ “สองร้อยปีในสองช่วงเวลา” กับแผนการฟื้นฟูอันยิ่งใหญ่ของจีน ถ้าหากภาพอนาคตทางยุทธศาสตร์นี้สามารถกลายเป็นความจริงได้ ประเทศจีนก็มีหวังกลายเป็นประเทศที่เข้มแข็งเกรียงไกรและทันสมัยอันดับหนึ่งของโลกในปี ค.ศ. 2050 แต่ปัจจุบันนี้สังคมจีนยังมีความขัดแย้งอยู่หลายด้าน และความขัดแย้งทางสังคมที่สำคัญที่สุดคือ ความขัดแย้งระหว่างความต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีงามของประชาชนกับการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลและไม่เต็มที่ เมื่อเผชิญหน้ากับความขัดแย้งทางสังคมที่สำคัญนี้ ความคิดยุคสมัยใหม่ของจีนจึงได้ชี้ให้เห็นว่าต้องระดมกำลังทำสงครามกับความยากจนในสังคมจีน โดยการช่วยเหลือชาวบ้านที่ยากจน และต้องลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน เพื่อให้เศรษฐกิจของจีนสามารถพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน อีกทั้งวางแผนและดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจแบบขนานใหญ่ โดยเน้นการสร้างระบบพลังงานที่ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพสูงและเร่งปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นในเวลา 20 ปี

ส่วนในการกำหนดยุทธศาสตร์จีนในอนาคต ในด้านการเมืองจีนจะยืนหยัดต่อต้านคอร์รัปชัน และยืนหยัดการนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนแบบรอบด้านที่เป็นอำนาจนิยมแบบใหม่ ในด้านเศรษฐกิจให้ระบบการผลิตทางอุตสาหกรรมปรับตัวเข้า

กับบรรพตฐานใหม่และผ่านการปฏิรูปด้านอุปทานเพื่อให้เศรษฐกิจจีนพัฒนาอย่างมีคุณภาพ สำหรับนโยบายการต่างประเทศนั้นจีนจะดำเนินการตามแผนการ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” กับทฤษฎีสู่สร้างสรรค์ “ประชาคมร่วมชะตากรรมเดียวกันแห่งมนุษยชาติ”

ยุคสมัยใหม่และยุทธศาสตร์ใหม่ของจีน ไทยควรจะตอบสนองของแผนยุทธศาสตร์ของจีนอย่างกระตือรือร้น ประการแรกในด้านการเมือง ความมีเสถียรภาพด้านการเมืองมีผลสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ลัทธิอำนาจนิยมแบบใหม่ที่เน้นการนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ได้สร้างพื้นฐานอันมั่นคงด้านการเมืองสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของจีน ทั้งนี้ไทยคงต้องศึกษาวิวัฒนาการทางการเมืองของจีน ส่วนในด้านเศรษฐกิจ จีนกำลังดำเนินการปฏิรูปโครงสร้างด้านอุปทาน และได้กำหนดเป้าหมายการลดการผลิตที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งไทยสามารถเชื่อมโยงกับการปฏิรูปโครงสร้างด้านอุปทานของจีน โดยรับเอากำลังการผลิตส่วนเกินที่มีคุณภาพสูง เพื่อเสริมสร้างอุตสาหกรรมของไทย และในด้านความร่วมมือระหว่างประเทศนั้น รัฐบาลไทยกำลังผลักดันยุทธศาสตร์ “Thailand 4.0” และ “โครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก” ทั้งนี้เป็นการเพิ่มโอกาสความร่วมมือด้านการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงให้กับธุรกิจไทย-จีน นอกจากนี้โครงการ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” ของจีน กับโครงการ “ระเบียงเศรษฐกิจทิตตะวันออก” ของไทย หากเชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถผลักดันให้ความสัมพันธ์ไทย-จีน พัฒนาก้าวไกลยิ่งขึ้น

การพัฒนาของจีนภายใต้การชี้นำของแนวคิดยุคสมัยใหม่ของประธานาธิบดีสีจิ้นผิงได้เสนอโอกาสการพัฒนามากมายสำหรับนานาประเทศทั่วโลก ประเทศไทยเป็นประเทศเพื่อนบ้านของจีน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจกับภาพอนาคตทางยุทธศาสตร์ของจีน ทั้งนี้หากรัฐบาลและวงการวิชาการของทั้งสองประเทศได้ติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก็จะสามารถเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาของทั้งสองประเทศ และแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันเพื่อดำเนินการให้เศรษฐกิจในภูมิภาคสามารถพัฒนาก้าวหน้าสืบต่อไป

References

- Brown, K. (2016) *CEO, China: The rise of Xi Jinping*, London: I. B. Tauris Publishing.
- Communiqué for the central economic work conference. (2017, December 20) *Xinhua*, Available: <http://www.xinhuanet.com> [22 December 2017]
- European Council on Foreign Relations. (2018) *China's "New Era" with Xi Jinping characteristics*, Available: https://www.ecfr.eu/page/ECFR240_China_Analysis_Party_congress_Ideology_2.pdf [22 September 2018]
- Gu, H. (2014, September 15) A new starting point for the construction of ideological and political education, *Teaching and Research*, pp. 5-12.
- He, C. (2017, November 17) New "three steps": A guide for action to achieve the strategic objective of "two stages", *China National News*, p. 8.
- Interpretation of the "New Era" of anti-corruption in China: A system of full coverage supervision will form*, *China youth network*, Available: <http://news.xinhuanet.com> [1 November 2017]
- Jin, K. (2017) *How a rules-based order could cement China's rise, the diplomat*, Available: <http://the.diplomat.com/2017/06/now-a-rules-based-order-could-cement-chinas-rise/> [6 June 2017]
- Li, E. (2017, October 24) Western media is still wrong. China will continue to rise, *The Washington Post*, Available: <https://www.washingtonpost.com> [23 November 2017]
- Lin, Y. (2014) *China's economy*, Beijing: Peking University Press.

Report of the 13th CPC National Congress. (1987) Available:

<http://cpc.people.com.cn/GB/64162/64168/64566/65447/4526368.html>

[10 October 2017]

Wang, W. (2015, October) Contemporary theoretical achievements in the sinicization of marxism, *Social Science in China*, pp. 4-28.

Xi Jinping: the leader of the new era. (2017, November 17), *Xinhua*, Available:

<http://www.xinhuanet.com> [23 November 2017]

Xi Jinping's report at 19th CPC National Congress. (2017, October 18), *Xinhua*,

Available: <http://news.xinhuanet.com> [23 October 2017]

Xi Jinping's speech at the provincial and ministerial level leading cadres's

learning class. (2016, January 18) *People's Publishing House*, pp. 2-3.

Xi, J. (2014) *The governance of China I*, Beijing: Foreign Languages Press.

Xi, J. (2017) *The governance of China II*, Beijing: Foreign Languages Press.

Xi, Jinping's speech at 12th Meeting of the central financial and economic

leading group. (2016, January 26) *People's Daily*, p. 5.

Xiao, G. (2016) On China's reform model of new authoritarianism, *Wu Han*

University Journal (Humanity Sciences), July, 2016, pp. 21-32.

Xin, M. (2017, November 3) Correctly understanding the change of the

principal contradiction in our nation's society, *People's Daily*, p. 4.

Yue, Xuexia. (2015) *Research on Xi Jinping's thought of party building*,

Shijiazhuang: Heibei Normal University Press.

Zhang, Wenxian. (2016) Study on Xi Jinping thought of rule of law, *Law and*

Social Development, vol. 2, no. 3, pp. 5-21.